

Mesebeli Afrika - Merre tovább csádi lázadók?

2010 október 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

Szudán és Csád viszonya az elmúlt hónapokban látványos javuláson ment keresztül és ennek már most van pár éreztető eredménye van, a két ország civil lakossága számára a legfontosabb mindenképpen az, hogy a két kormány visszalépett (ha nem is teljesen, de most már nem olyan látványos a segítség) {...}

a másik ellen áskálódó lázadó szervezetek támogatásától (N'Djamena például a darfúri konfliktusban kulcsszerepet betöltő Igazság és Egyenlőség Mozgalom – JEM nyílt segítségét hátrált ki egyértelműen, míg Kartúm, ahogy látni fogjuk az egész csádi lázadással szakítani igyekezik). Ez főleg Csádnak jön igazán kapóra, mert azért józan gondolkodással belátható, hogy Omar al-Bashir szudáni elnök uralmának megdöntésére semmiféle lázadó csoportnak és nemzetközi szervezetnek nem volt és nem is lesz esélye belátható időn belül, viszont Idriss Déby csádi elnök már többször került közel a teljes bukáshoz, amikor a 8 különböző lázadó csoportot tömörítő Ellenállási Erők Szövetségének (UFR) tagszervezetei és az elődjének számító Nemzeti Szövetség (AN) tömörülés csapatai két alkalommal is megközelítették N'Djamenát, 2008-ban pedig kizárólag a franciák támogatása mentette meg az elnököt a bukástól.

Az AN-t vezető Mahamat Nouri a többszöri kudarc miatt elég erős belső ellenzékkel volt kénytelen szembenézni, amelynek élén egy bizonyos Timan Erdimi, Déby közeli rokona állt, de egészen 2009-ig, a mögötte álló szudáni támogatás miatt megmaradt vezetőnek, végül azonban 2009. január 18.-án (állítólagosan) a szudáni vezetés is áldását adta az UFR létrehozására Erdimi vezetésével. A szövetkezés egyik legjelentősebb tagja pont utóbbi saját szervezete, a 2005-ben létrehozott Erők a Változásért Párt (RFC) lett, amely főként a bideyat sivatagi közösségére épít, és nagyjából 800-1000 aktív tagja lehet. A másik, az UFR létezését meghatározó erő éppen Mahamat Nouri mozgalma, a szudáni vezetés által éveken át favorizált Demokráciáért és Fejlesztésért Tömörülés (UFDD) volt, amely az idei év májusáig teljes egészében elfogadta Erdimi vezetését, de ekkorra már a rivalizálás és a feszültség olyan mértékű lett a két lázadó vezér között, hogy Nouri az UFDD egy részével elhagyta az UFR-t és saját szövetséget hozott létre (Nemzeti Szövetség a Demokratikus Változásért – ANCD). Az UFR kötelékében maradtok mindegyike sem maradt túl sokáig, hatalmi harcok illetve a szudáni kormány felszólításai (és a támogatás megszűnése) után egy nagyjából 40 autóból és 500 harcosból álló csoport Maliba tette át székhelyét, így az UFDD konkrétan kijelenthet, hogy megszűnt létezni és darabokra hullott.

Legnagyobb darabja, a bel?le már 2008. elején kiváló Demokráciáért és Változásért Tömörülés (UFCD), Adouma Hassaballah Djadareb vezetésével az egész csádi lázadás legaktívabb csoportjának tekinthet? jelenleg, nagyjából 1500 felszerelt harccal rendelkezik az ország keleti részén és Darfúrban, ?k képezve az UFR motorját. Egy aprócska, 2007-ben, szintén az UFDD-b?l kivált arab lázadó csoport is tagja még az UFR-nek jelenleg, az UFDD-Fondamentale nem túl jelent?s er?vel rendelkezik, ennek ellenére vezet?jük, Abdelwahid Abouod Makaye jelent?s befolyással bír a szövetségben belül. Tagja még a szövetségnek Csád legrégebbi ellenzéki csoportja, a Forradalmi Demokratikus Tanács (CDR), amely 1978-as alapítása óta a csádi arabok jogaiért és fejl?déséért küzd, erejét f?leg az er?s francia kapcsolatok jelentik, nem csoda, hogy Acheikh Ibn Oumar személyében ?k adják az UFR franciaországi szóviv?jét.

Rendkívül visszatetsz? a Front a Köztársaság Felszabadításáért (FSR) szerepe, amely alig három éves létezése során rengeteg változást élt át, alapítója, Ahmat Hassaballah Soubiane, kezdetben véres harcokat vezetett Nouri jobbán a Déby-kormány ellen, majd néhány hétig szervezetét még az UFR-be is beolvasztotta, de hatalmi ellentétek miatt (f?leg Erdimivel) embereinek egy részével kilépett és Líbiában alkura lépett a kormánnyal, amelyért pedig elnöki tanácsadói poszt lett a jutalma. A f?ként arabokra épít? csoport soraiban a Darfúrban is pusztító Janjaweed arab milíciák tagjait is megtalálhatjuk-megtalálhattuk és f?leg a keleti határon tevékenykedtek. Nem csak részben, hanem teljes egészében távozott az UFR-b?l néhány hét együttm?ködés után a Népi Front a Nemzeti Újjászületésért (FPRN), amely hasonlóan a még mindig tag Demokratikus Szövetség a Változásért (UDC) mozgalmához, f?leg politikai szintén igyekszik napjainkban valamit elérni, bár az FPRN-nek volt néhány elég jelent?s katonai akciója az FSR-rel együtt.

A sok kiválás és bel? ellentét ellenére az UFR még mindig létezik és a legjelent?sebb csádi lázadó mozgalomnak számít, azonban napjainkban súlyos problémával kell szembesülniük, amely lehet, hogy végleg megpecsételi sorsukat. A szervezet er?i általában szorososan a csádi-szudáni határon tanyáztak, de f? bázisaik a határ túloldalán, Darfúrban voltak, ahol éveken át támogatást kaptak Kartúmtól, f?leg Csád "kontrollálása" miatt, és bár a kormány a darfúri lázadók ellen is fel akarta ?ket használni, az UFR ebben egységes volt: kizárták eme harc lehet?ségét. Ez volt az els? nagyobb szakadás a csádi lázadók és Kartúm között, ennek ellenére egészen 2010 nyaráig biztosan jelent?s anyagi és tárgyi támogatást (fegyverek, üzemanyag, élelmiszer) kaptak a szudáni kormánytól, amely végig bízott benne, hogy a lázadók képesek lesznek megdönteni Déby hatalmát. Az, hogy ez nem sikerült, a második nagy szakadást jelentette a lázadók és Kartúm között. A jelenlegi helyzet szerint az UFR-nek a fentebb már taglalt szervezetekkel úgy 4-5 ezer harcosa lehet és nagyjából 300 gépjárm?ve, de idén már megkapták az ultimátumot: távozniuk kell Darfútból.

A júliusi felszólítás azonban inkább kérdésnek volt nevezhető, helyszíni beszámolók szerint az UFR még mindig Szudánban állomásozik, de igazából menniük nincs hova. A szervezet sikeres akciói után súlyos vereségeket szenvedett a csádi hadsereg, amely most már Szudánnal közösen őrzi a határvidéket, ráadásul a folyamatosan javuló szomszédi kapcsolatok miatt jelenlétük Darfúrban is kezd igazán nemkívánatos lenni. Mindenesetre múlt héten jött a hír, hogy a szudáni kormány bejelentette, nincs több kérdés és tárgyalás, az UFR bázisait bezárják, harcosainak pedig távoznuk kell, fegyvereik nélkül. Persze az UFR is reagált saját értelmezésében erre a bejelentésre, az új értelmezésük szerint csak tárgyalások folynak a helyzet rendezése érdekében, de Abderaman Koulamallah szóvivő hangsúlyozta, hogy a szövetség hajlik a távozásra, amit megerősít a tény, hogy a kiszivárgott hírek szerint már meg is kezdték az előkészületeket "átköltözésükre" a Közép-afrikai Köztársaság senki földjének számító északi részére.

De a helyzet egyáltalán nem egyszer az UFR számára: a csádi kormány a részét képező szervezetekkel külön-külön igyekszik tárgyalásokat folytatni, növelve a már most is létező megosztottságot, Szudán a különböző nyilatkozatok ellenére is most már egyértelműen meg akar szabadulni a rossz fényt jelentő csádi harcosoktól, ráadásul szintén múlt héten jelentették be, hogy Szudán közös határőrző egységeket indított a Közép-afrikai Köztársaság hadseregével a két állam határvidékén.

Ajánló

